অধ্যায় ৬ ঃ অসমীয়া লোকসংস্কৃতিলৈ অষ্ট্রিকসকলৰ অৱদান

অধ্যায় গাঁথনি

৬.১ উদ্দেশ্য

৬.২ পৰিচয়

৬.৩ অসমত বসবাস কৰা অষ্ট্রিকসকল

৬.৪ অসমীয়া লোকসংস্কৃতিলৈ অষ্ট্রিকসকলৰ অৱদান

- ৬.৪.১ ভাষিক অৱদান
- ৬.৪.২ উৎসৱ-পার্বণ
- ৬.৪.৩ লোকবিশ্বাস
- ৬.৪.৪ সামাজিক প্রথা
- ৬.৪.৫ ভৌতিক সংস্কৃতি

৬.৫ অধ্যায়টিৰপৰা আমি কি শিকিলোঁ

৬.৬ অধিক জানিবলৈ

৬.৭ অগ্রগতিৰ খতিয়ান (কেৱল ৰূপৰেখা)

৬.৮ আৰ্হি প্রশ্ন

৬.১ উদ্দেশ্য

এই অধ্যায়টি অধ্যয়ন কৰি আপুনি—

- অসমত অষ্ট্রিকসকলৰ বসতিৰ ঐতিহাসিক ৰূপৰেখা জানিব পাৰিব
- অসমীয়া সংস্কৃতিত অষ্ট্রিকসকল অংশগ্রহণৰ প্রক্রিয়াৰ ধাৰণা লাভ কৰিব
- অসমীয়া লোকসংস্কৃতিৰ মৌখিক সাহিত্য, ভৌতিক সংস্কৃতি, সামাজিক লোকাচাৰ ইত্যাদি বিভিন্ন দিশত অষ্ট্রিকসকলৰ লোক-সাংস্কৃতিক উপাদান কিদৰে সংমিশ্রিত হৈ আছে তাৰ আভাস পাব।

৬.২ পৰিচয়

'অসমীয়া সংস্কৃতি' শীর্ষক চতুর্থ পাঠ্যবিষয়ৰ এইটো ষষ্ঠ অধ্যায়। ইয়াৰ আগৰ অধ্যায়টোত অসমীয়া লোকসংস্কৃতিলৈ বিভিন্ন নৃগোষ্ঠীয় অৱদানৰ বিষয়ে আলোচনা কৰা হ'ল। ইয়াত সেই নৃগোষ্ঠীসমূহৰ অন্যতম অষ্ট্রিকসকলৰ অৱদানৰ বিষয়ে আলোচনা কৰা হ'ব।

৬.৩ অসমত বসবাস কৰা অষ্ট্রিকসকল

অসমলৈ পোনতে প্রব্রজন কৰা নৃগোষ্ঠীটো হ'ল অষ্ট্রেলীয় গোষ্ঠী। এই গোষ্ঠীটোক প্রাক্-দ্রাবিড়, প্রাক্-অষ্ট্রেলীয়, ভেদ্দীদ, নিষাদ ইত্যাদি ভিন্ন নামেৰেও জনা যায়। প্রাচীন সংস্কৃতি

গ্ৰন্থত এই লোকসকলক নিষাদ বুলি উল্লেখ কৰিছে। শাৰীৰিকভাৱে এই লোকসকল বৰ চুটি-চাপৰ আৰু খৰ্ববাসৰ; কপাল উচ্চ, নাসিকা নিম্ন চূড়ায়িত, চকু ৰঙা, চুলি তামবৰণীয়া আৰু বক্ৰ, দাঁড়ি-গোফ বৰ ঘন, শৰীৰত নোমৰ প্ৰাচুৰ্য, মস্তক দীৰ্ঘ, থুঁতৰি অনুন্নত, খৰ্বকায় আৰু ক্ষীণকায়।

অসমত বৰ্তমান অষ্ট্ৰেলীয় প্ৰজাতিৰ লোক বিচাৰি পোৱা নাযায়। প্ৰাগৈতিহাসিক কালতে অষ্ট্ৰেলীয়সকলে অসমলৈ প্ৰব্ৰজন কৰিছিল যদিও সম্ভৱতঃ এটা সময়ত এই লোকসকলৰ প্ৰব্ৰজন বন্ধ হৈ গৈছিল। পৰৱৰ্তী সময়ত অসমলৈ অহা মঙ্গোলীয় তথা আলপাইন আৰু আৰ্য্য নৃগোষ্ঠীৰে সৈতে অষ্ট্ৰেলীয়সকল সংমিশ্ৰিত হৈ পৰিল। মন কৰিবলগীয়া যে মঙ্গোলীয় মূলীয় খাছীসকলৰ ভাষাৰ সৈতে অষ্ট্ৰেলীয়ৰ ওচৰ সম্পৰ্ক আছে। ড° এচ. কে. চেটাৰ্জীৰ মতে— "It has been thought exceedingly likely that the speech family known as Austric was associated with the pro-Austroloids." অষ্ট্ৰেলীয় প্ৰজাতিৰ ভাষা-সংস্কৃতিয়ে পিছলৈ অষ্ট্ৰিক মানুহ, ভাষা আৰু সংস্কৃতি বুলি পৰিগণিত হয়। পোনপটীয়াকৈ অষ্ট্ৰেলীয় সংস্কৃতিয়েই অষ্ট্ৰিক সংস্কৃতি। সেয়ে অষ্ট্ৰিকৰ প্ৰজাতিগত উপাদান বুলিলে অষ্ট্ৰেলীয় প্ৰজাতিৰ কথা কোৱা হয়।

অগ্ৰগতি নিৰীক্ষণ

প্ৰশ্ন নং ১ ঃ অসমলৈ পোনতে কোনটো নৃগোষ্ঠীয়ে প্ৰব্ৰজন কৰিছিল? এই গোষ্ঠীটোক আৰু কি কি নামেৰে জনা যায়? তেওঁলোকৰ শাৰীৰিক অবয়ব কেনেকুৱা? অসমলৈ কোন সময়ত আহিছিল? (৫০টা শব্দৰ ভিতৰত লিখক)

অষ্ট্ৰিক অথবা অষ্ট্ৰেলীয়সকলৰ বসবাস যিহেতু অসমত দীঘলীয়া নহয়, তাৰউপৰিও পৰৱৰ্তী সময়ত মঙ্গোলীয়, আৰ্য্যসকলৰ সৈতে বিমিশ্ৰণ ঘটিল সেইবাবে তেওঁলোকৰ সাংস্কৃতিক প্ৰভাৱো সীমিত ক্ষেত্ৰলৈহে বিস্তাৰিত হৈছিল। এই সম্পৰ্কে তলত আলোচনা কৰা হ'ল।

৬.৪ অসমীয়া লোকসংস্কৃতিলৈ অষ্ট্ৰিকসকলৰ অৱদান

৬.৪.১ ভাষিক অৱদান

ভাষাৰ ক্ষেত্ৰত অষ্ট্ৰিকসকলৰ অৱদান গুৰুত্বপূৰ্ণ। তলত এই সম্পৰ্কে আলোচনা যুগুতোৱা হ'ল—

১) এচ. কে. চেটাৰ্জীৰ মতে নদীবাচক 'গঙ্গা' শব্দটো অষ্ট্ৰিকপৰা আহিছে। গঙ্গা শব্দটো নদীবাচক হোৱা বাবেই এসময়ত মানুহে কৰতোৱা গঙ্গা, মন্দাকিনী গঙ্গা, আকাশীগঙ্গা, বৰগঙ্গা, বুঢ়ীগঙ্গা আদি নাম ব্যৱহাৰ কৰিছিল।

২) পানী বুজাবলৈ ব্যৱহৃত 'ডি' শব্দটো মূলতঃ অষ্ট্ৰিক। তাৰ উপৰি পানী বুজোৱা -হো, -হোং, -তয় আদি প্ৰত্যয়ৰে অসমৰ বহু নদীৰ নাম পোৱা যায়।

৩) -তা, -তে আদি প্রত্যয়াংশৰে সৃষ্টি হোৱা বহু ঠাইৰ নাম অষ্ট্রিক মূলৰ বুলি অনুমান কৰা হয়; যেনে— চামতা, বকতা আদি।

৪) পর্বত, পাহাৰৰ লগত সম্পর্কিত শব্দ; যেনে— পাহাৰ, টিলা, টিং, মৈদাম, ঢিপ আদি শব্দসমূহ অষ্ট্রিক মূলীয় বুলি বিৰিঞ্চি কুমাৰ বৰুৱাই কৈছে।

৫) অষ্ট্রিকসকলে পোনপ্রথমে অসমত কৃষি সংস্কৃতিৰ পাতনি তৰিছিল। সেয়ে খেতিৰ লগত জড়িত শব্দ; যেনে— 'নাঙল', 'জহা' ধান, হালধি, নাৰিকল, বেঙেনা আদি শব্দকেইটাও অষ্ট্রিক মূলীয়।

৬) বস্ত্রশিল্পৰ লগত জড়িত আঁচুসূতা, কিংখাপ আদি শব্দৰ মূল অষ্ট্রিক।

৭) অসমীয়া 'গুৱা' শব্দটো অষ্ট্রিক মূলীয় খাছী ভাষাৰ 'কুৱা'ৰ পৰা অহা। সেইদৰে গুৱাহাটী শব্দটোতো অষ্ট্রিকৰ প্রভাৱ অনুভূত হয়।

৮) অসমীয়া মানুহে খাদ্য হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰা মেচাকি, মেজেঙ্গা, নেফাফু, থেকেৰা, লফা, মছন্দৰী, ঔ আদি শব্দও অষ্ট্রিক মূলীয়।

৯) চিকাৰৰ বিভিন্ন সঁজুলিৰ নাম; যেনে— ধনু, নিচান, বাটলুগুটি আদি অষ্ট্রিক মূলীয়।

১০) অষ্ট্রিকসকলেই পোনতে বনৰীয়া হাতী ঘৰচীয়া কৰিছিল। হাতীৰ লগত জড়িত গজ, মাতঙ্গ আদি শব্দবোৰ অষ্ট্রিকমূলৰ হোৱাৰ লগতে মখনা, মাখুন্দী, ফান, ফঁই আদিবোৰো অষ্ট্রিকৰ পৰা পোৱা যেন অনুভূত হয়। তাৰ উপৰি বিভিন্ন জীৱ-জন্তুবাচক শব্দৰ নাম তেওঁলোকৰ পৰাই আহিছে। তেনে কিছুমান শব্দ হ'ল— মেথোন, ভুৰা, জহামাল, কেৰ্কেটুৱা, হেপা, কুকুৰনেচীয়া, ঢেকীয়াপতীয়া, লতামাকৰী, নাহৰফুটুকী, লতাফুটুকী, ৰাংকুকুৰ, কামচৰাই, কপৌ, টিয়া, ভাটৌ আদি উল্লেখযোগ্য।

১১) বিভিন্ন গছ-গছনিৰ নাম অষ্ট্রিক মূলৰ পৰা অহা। গছ-গছনি বুজোৱা বিভিন্ন শব্দ; যেনে— হোলোং, পমা, উৰিয়াম, থৈলাঙনি, ফাকডেমা, ভাতঘিলা, শলখ আদি শব্দও অষ্ট্রিক ভাষাৰ পৰা আহিছে।

১২) বিভিন্ন পোক-পৰুৱা; যেনে— কোদোঁ, কুমজেলেকুৱা, তেজপিয়া, চিকৰা, উঁই আদিও অষ্ট্রিক ভাষীয়ে দিয়া নাম।

১৩) অসমীয়া ভাষাৰ কেতবোৰ সম্বন্ধবাচক শব্দ যেনে— আতা, আবু, বোপাই, আই, ককাই, বাই, বেটী আদি অষ্ট্রিকৰ পৰা অহা বুলি অনুমান কৰা হৈছে।

১৪) শৰীৰৰ অঙ্গ-প্রত্যঙ্গ বুজোৱা শব্দ; যেনে— চেলাউৰি, কাষলতি, গোৰোহা আদি শব্দ অষ্ট্রিক ভাষাৰ। ইয়াৰ উপৰি নৰ-নাৰীৰ গুপ্তাঙ্গসূচক শব্দসমূহো অষ্ট্রিক মূলৰ।

১৫) বিৰিঞ্চি কুমাৰ বৰুৱাৰ মতে, বাঁহৰ লগত জড়িত কিছুমান শব্দ; যেনে— বাঁটলা, জঁপা, জেং, টোপা, পাচি, টোকোন, বাও (খৰাহি-পাচিৰ) ইত্যাদি অষ্ট্রিক মূলীয়।

১৬) অষ্ট্রিকসকলৰ লিপিৰ জ্ঞান আছিল। বাণীকান্ত কাকতিৰ মতে 'কায়স্থ' শব্দটো অষ্ট্রিকৰ সংস্কৃতীয়া ৰূপ।

অগ্রগতি নিৰীক্ষণ

প্রশ্ন নং ২ ঃ অসমীয়া ভাষালৈ অষ্ট্রিকসকলৰ অৱদান সম্পর্কে আলোচনা কৰক। (৩০০টা শব্দৰ ভিতৰত লিখক)

৬.৪.২ উৎসৱ-পার্বণ

মাতৃতান্ত্রিক অষ্ট্রিক সমাজখনত মাতৃপূজাৰপ্রাধান্য দেখা যায়। তাম্রেশ্বৰী দেৱী অষ্ট্রিকসকলৰে। কোনো কোনোৱে যোনি পূজা তেওঁলোকৰ অৱদান বুলি ক'ব খোজে। কামাখ্যা ধামত যোনি পূজাৰ প্রচলন আছে। বাণীকান্ত কাকতিয়ে অষ্ট্রিকসকলৰ মাতৃ পূজাই পৰৱর্তী কালত কামাখ্যা মাতৃৰ পূজাত পৰিণত হয় বুলি মত পোষণ কৰিছে। তেনেদৰে দুর্গা পূজাত অঙ্কিত 'সর্বতোভদ্রমণ্ডল' প্রকৃততে নাৰীৰ জননাঙ্গৰ প্রতীক। যোনি পূজাৰ সমান্তৰালে অষ্ট্রিকসকলৰ মাজত লিঙ্গ পূজাৰো বহুল প্রচলন আছিল। 'যোগিনীতন্ত্র'ই অসমত অসংখ্য শিৱলিঙ্গ থকাৰ প্রমাণ দিয়ে। নামনি অসমৰ 'ভঠেলী', 'পাউৰা তোলা' আৰু 'দহৰ ফুৰোৱা' অনুষ্ঠানৰ সু-সজ্জিত বাঁহডাল লিঙ্গৰ প্রতীক বুলি চিড়্নী এন্দ্লেই মত দিছে। অষ্ট্রিকসকলৰ মাজত প্রচলিত আন এবিধ উৎসৱ হ'ল সর্প পূজা। এই সর্প পূজাই পৰৱর্তী কালত অসম তথা অন্যান্য প্রদেশত মনসা পূজালৈ ৰূপান্তৰিত হয়। প্রকৃততে এই সর্প পূজা অথবা মনসা পূজা অষ্ট্রিক সমন্বিতে অন্যান্য নৃগোষ্ঠীয় আদিম স্তৰত প্রজননৰ উদ্দেশ্যৰে পালন কৰা মেজিকধর্মী পূজা। অসমকে ধৰি ভাৰতৰ উত্তৰ-পূবৰ ৰাজ্য কেইখনত এনে মেজিকধর্মী অনুষ্ঠানৰ পয়োভৰ দেখা যায়। ৰাভাসকলৰ 'খোক্চি' পূজাত মাটিৰ মণ্ডপ কৰি তাত যোনি আকৃতিৰ শিল এটুকুৰা প্রতিষ্ঠা কৰি পূজা-অর্চনা কৰা হয়।

৬.৪.৩ লোকবিশ্বাস

আদিম নৃগোষ্ঠীসকল জীৱবাদত বিশ্বাসী আছিল। অষ্ট্রিকসকলেও জীৱবাদত বিশ্বাস কৰি চাক্ষুস পৃথিৱীখনৰ সমগ্রতে জীৱ আছে বুলি ধৰি লৈছিল। ফলস্বৰূপে পর্বত-পাহাৰ, অগ্নি, শিল, পানী, বৃক্ষ সকলোতে জীৱত্ব আৰোপ কৰি সেইবোৰক পূজা কৰিছিল। তেনেদৰে ভূত-প্রেত, ডাইনী, যখিনী, দেও, বীৰা আদি অপদেৱতাত বিশ্বাসী হৈ এইবোৰৰো পূজা কৰিছিল। অসমীয়া সমাজত আদিম অষ্ট্রিক সমাজখনৰ এনেবোৰ বিশ্বাস বর্তমানেও প্রচলিত। বড়োসকলৰ বাথৌ পূজাত সিজু গছ আৰু তুলসী গছ বাথৌৰ বেদীৰ সোঁমাজত ৰোপণ কৰি বিভিন্ন আচাৰ-পদ্ধতিৰে পূজা-অর্চনা কৰে। মাৰৈপূজাত সর্পৰ লগতে সিজু গছকো পূজা কৰে। কাতি বিহুৰ সময়ত তুলসী গছৰ তলত চাকি-বস্তি জ্বলোৱা প্রথা প্রকৃততে বৃক্ষ পূজাৰেই অন্য ৰূপ। তেনেদৰে বিভিন্ন নদ-নদীক দেৱ-

দেৱীৰ ৰূপত পূজা কৰা প্ৰথা অসমত প্ৰচলিত। জলদেৱতাক সন্তুষ্ট কৰাৰ অৰ্থে প্ৰাচীন অসমত সুন্দৰী অৰ্পণ কৰাৰ জনশ্ৰুতিও বিদ্যমান। তেনেদৰে খোবা-খুবী অসমীয়া সমাজৰ অন্যতম অপদেৱতা ৰূপে বিশ্বাস কৰা হয়।

অষ্ট্রিকসকল টোটেমবাদত বিশ্বাসী আছিল। টোটেম মানে প্ৰতীক বা চিহ্ন। আদিম জনগোষ্ঠীবোৰে স্বগোষ্ঠীটোৰ উৎপত্তি কোনো গছ-গছনি, জীৱ-জন্তু অথবা চৰাই-চিৰিকতিৰ পৰা হোৱা বুলি বিশ্বাস কৰে।ইয়াৰে যিটোকে স্বগোষ্ঠীৰ জন্মদাতা বুলি ভাবে সেই বস্তুবিধৰ টোটেম (প্ৰতীক)টো ঘৰৰ বেৰত, কাঠত অথবা নিজৰ গাত আঁকি লয়। বড়ো-কছাৰীসকলৰ মাজৰ 'মুছাহাৰী' গোষ্ঠীটোৱে নিজকে বাঘৰ বংশধৰ বুলি ভাবে। আকৌ বড়োসকলৰে কিছু সংখ্যকে নিজকে সিজু গছৰ বংশধৰ বুলি বিশ্বাস কৰে। এওঁলোকে নিজৰ নিজৰ টোটেমক শ্ৰদ্ধা আৰু উপাসনা কৰে। টোটেম ভক্ষণ নিষিদ্ধ।

উৰ্ৰৰা লোকবিশ্বাসৰ ওপৰত অষ্ট্রিকসকলে অধিক গুৰুত্ব দিয়ে। এই বিশ্বাসৰ সৈতে মেজিকধৰ্মী বিশ্বাস পৰম্পৰা সম্পৰ্কিত। জেমচ ফ্ৰেজাৰে মেজিকৰ উৎসৰ সম্পৰ্কত দুটা কথা কৈছে, প্ৰথমতে, বাস্তৱ ঘটনাৰ অনুকৰণত তাৰ অনুৰূপ ফল আকাংক্ষা, দ্বিতীয়তে, দুটা বস্তুৰ মাজত সংস্পৰ্শ থাকিলে পিছলৈ দুয়োটাৰে মাজত দূৰত্ব আহি পৰিলেও এটাৰ ওপৰত আনটোৰ ক্ৰিয়া সক্ৰিয় হৈ থাকে। উৰ্ৰৰা লোকবিশ্বাসৰ সৈতে ফ্ৰেজাৰে কোৱা প্ৰথমটো মন্তব্য নিবিড়ভাৱে জড়িত। নাৰী আৰু পৃথিৱী উভয়ৰে উৎপাদন ক্ষমতা আছে। নাৰীৰ যি ক্ৰিয়াৰ ফলত প্ৰজনন হয় তেনে ধৰণৰ ক্ৰিয়া-কলাপ পৃথিৱীৰ সন্মুখত পালন কৰি উৰ্ৰৰতা বৃদ্ধিৰ কামনা কৰা হয়। সেয়ে বিভিন্ন জনগোষ্ঠীৰ মাজত ডেকা-গাভৰুৰ অবাধ যৌন মিলনক অগ্ৰাধিকাৰ দিয়া প্ৰথা প্ৰচলিত। উৰিষ্যাৰ অষ্ট্রিক প্ৰজাতিৰ ভুইয়াসকলৰ মাজত মাঘ পোৰাই নামৰ বসন্ত উৎসৱৰ বেলিকা তেজৰ সম্পৰ্ক বা স্বামী বুলি কাকো গণ্য কৰা নহয় আৰু পুৰুষ-নাৰীয়ে অবাধ যৌন সংগমত লিপ্ত হয়। এনে মেজিকধৰ্মী উৰ্ৰৰা লোকবিশ্বাসৰ বাবেই ৰঙালী বিহুত ঢোল-টকা-পেঁপা বজাই ডেকা-গাভৰুৱে যৌনউদ্দীপক বিহুনাচ নচা প্ৰথা অসমত প্ৰচলিত।

কণীক প্ৰজননৰ প্ৰতীক হিচাপে অষ্ট্রিকসকলে বিশ্বাস কৰে। অসমীয়া সমাজৰ দৃষ্টিটো কণী প্ৰজননৰ প্ৰতীক। বিবাহ কাৰ্যত দৰা-কইনাৰ প্ৰজনন ক্ষমতাৰ কামনা কৰিয়েই বেইৰ তলত কণী পোতা প্ৰথা অসমীয়া সমাজত আজিও বিদ্যমান।

অগ্ৰগতি নিৰীক্ষণ

প্ৰশ্ন নং ৩ ঃ অষ্ট্রিকসকল কেনে ধৰণৰ লোকবিশ্বাসত বিশ্বাসী আছিল? অসমীয়া সংস্কৃতিত তেনে লোকবিশ্বাসসমূহৰ কেনে ধৰণৰ প্ৰভাৱ পৰিলক্ষিত হয় লিখক। (২০০টা শব্দৰ ভিতৰত লিখক)

৬.৪.৪ সামাজিক প্রথা

ভাষাৰ সমান্তৰালে অসমীয়া সমাজ ব্যৱস্থাত অষ্ট্রিকৰ প্রভাৱ মন কৰিবলগীয়া। অষ্ট্রিক সমাজ মাতৃতান্ত্রিক আছিল। অসমীয়া জনজাতীয় সমাজত মাতৃতন্ত্রৰ প্রাধান্য মন কৰিবলগীয়া। অজনজাতীয় সমাজখনতো কিছু পৰিমাণে মাতৃতন্ত্রৰ প্রভাৱ লক্ষ্য কৰা যায়। মাতৃতন্ত্রৰ প্রাধান্যৰ বাবেই অসমীয়া সমাজত নাৰীৰ স্বকীয় গুৰুত্ব বিদ্যমান। অষ্ট্রিক সমাজত বৈবাহিক ক্ষেত্রত কন্যাৰ ঘৰত শাৰীৰিক শ্রমদান কৰাৰ পিছতহে পুৰুষে ভার্যা লাভ কৰিবলৈ সমর্থ হৈছিল। পুৰণি অসমীয়া সমাজখনতো তেনে প্রথা প্রচলন আছিল। দৰাপক্ষই কইনা ঘৰলৈ জোৱোণ নিয়া প্রথা বর্তমানেও প্রচলিত। অসমীয়া হিন্দু সমাজত প্রচলিত ঢোকা আৰু ধেমনী প্রথাত মাতৃতন্ত্রৰ প্রাধান্য বিদ্যমান।

মাঙ্গলিক কার্যত সেন্দূৰ আৰু হালধিৰ প্রয়োগ অষ্ট্রিক সমাজত থকাৰ দৰে অসমীয়া সমাজতো আছে। দেৱতাৰ সন্মুখত বলি দিয়া জীৱ-জন্তুৰ তেজ অষ্ট্রিকসকলে কপালত সানিছিল, যিটো প্রথা বর্তমানেও অসমীয়া সমাজত প্রচলিত। দুর্গা পূজা, কালী পূজা, কামাখ্যাধামত দিয়া বলিৰ তেজ এতিয়াও কপালত সনা দেখা যায়। তাৰ উপৰি সম্ভৱতঃ কপালত বলিৰ তেজ সনা প্রথাটোৰ উন্নীতকৰণ ৰূপ সেন্দূৰ হ'বও পাৰে। বিবাহিতা নাৰীয়ে সেন্দূৰ লয় আৰু মন্দিৰৰ বিগ্রহত সেন্দূৰ সনা হয়। অষ্ট্রিকসকলৰ মাজত প্রচলিত সর্প পূজাত নৰবলি দিয়া প্রথাৰ লগত কার্বিসকলৰ ৰাকেৰ পূজা, বড়োসকলৰ মাৰাই, ৰাভাসকলৰ বৰমানী পূজাৰ নৰবলিৰ সৈতে সাদৃশ্য আছে। অৱশ্যে বর্তমান নৰবলি প্রথা বিলুপ্ত।

অষ্ট্রিক সমাজত মৃতকক সৎকাৰ কৰা হয়। সৎকাৰ কৰা স্থানত থিয়ৈ শিল পোতা ৰীতি তেওঁলোকৰ মাজত প্রচলিত। তদ্রুপ অসমীয়া সমাজতো মৃতকৰ সৎকাৰ কৰা স্থানত শিলৰ পৰিৱর্তে জেং দিয়া প্রথা প্রচলিত।

অসমীয়া সমাজত তামোল-পাণৰ ব্যৱহাৰ অষ্ট্রিকৰ অৱদান বুলি ভাবিবৰ থল আছে; অষ্ট্রিক প্রজাতিৰ খাছীয়া-জয়ন্তীয়াসকলৰ মাজত তামোল-পাণৰ ব্যৱহাৰ অত্যাধিক। অসমীয়া সমাজক আলহী-অতিথি আহিলে পোনতে তামোল-পাণ যচা হয়, বিয়াৰ নিমন্ত্রণ কৰা, কোনো গুৰুতৰ অপৰাধৰ পৰা পৰিত্রাণ পাবলৈ হ'লে তামোল-পাণেৰেই ৰাইজৰ সন্মুখত আঠু লোৱা নিয়ম অসমীয়া সমাজত প্রচলিত। উৎসৱ-অনুষ্ঠানত তামোল-পাণ নহ'লেই নচলে। মুঠতে নিভাঁজ অসমীয়া পৰিয়ালত পুৱাৰপৰা ৰাতিলৈকে তামোল-পাণৰ গুৰুত্ব অপৰিসীম।

অগ্রগতি নিৰীক্ষণ

প্রশ্ন নং ৪ ঃ সামাজিক প্রথাৰ ক্ষেত্রত অষ্ট্রিক আৰু অসমীয়া সমাজৰ সাদৃশ্যসমূহৰ বিষয়ে চমুকৈ লিখক।

(১৫০টা শব্দৰ ভিতৰত লিখক)

৬.৪.৫ ভৌতিক সংস্কৃতি

অষ্ট্রিকসকলে হাতেৰে মাটিৰ পাত্র গঢ়িছিল। কাঠৰ সামগ্রীৰ বহুল ব্যৱহাৰ তেওঁলোকৰ মাজত আছিল। উৰাল, নেওঠনি, যঁতৰ, ডিঙা, ঢোল, পীৰা, বটা আদিৰ প্রচলন অষ্ট্রিকৰ নিচিনা অসমীয়া সমাজতো আছে। পানীত যাতায়তৰ বাবে কুন্দানাও, ডিঙা সাজি লৈছিল। অসমীয়া সমাজত এই দুয়োটাৰে প্রভাৱ বর্তমানেও আছে। কৃষি-সংস্কৃতিৰ জনক অষ্ট্রিকসকল 'নাঙল'ৰ প্রস্তুতকর্তা। নাঙলেৰে মাটি চহাই কৃষি কৰা কার্য অষ্ট্রিকসকলৰ। অসমীয়াসকলো কৃষিজীৱী আৰু কৃষিজীৱী হিচাপে নাঙলেৰে মাটি চহোৱা প্রণালী এওঁলোকৰ মাজত বিৰাজমান। বস্ত্রশিল্পৰ ক্ষেত্রতো অষ্ট্রিকসকল চহকী। আঁচুসূতা, কিংখাপ বস্ত্রশিল্পৰ সৈতে জড়িত এই দুবিধ সামগ্রীৰ উদ্ভাৱক অষ্ট্রিকসকল। অসমীয়া সমাজো বস্ত্রশিল্পত চহকী। অতি প্রাচীন কালৰপৰা এই শিল্পবিধৰ সৈতে অসমীয়া শিপিনীসকল ওতঃপ্রোতভাৱে জড়িত। প্রতিগৰাকী অসমীয়া নাৰীয়েই এসময়ত শিপিনী আছিল। যি নাৰী শিপিনী নহয় তেওঁলোকক 'থুপুৰী' বুলি তিৰস্কাৰ কৰা হৈছিল।

৬.৫ অধ্যায়টিৰপৰা আমি কি শিকিলোঁ

- অসমলৈ পোনতে প্রব্রজন কৰা নৃগোষ্ঠীটো হ'ল অষ্ট্রেলীয়। এই গোষ্ঠীটোৱে প্রাক্-ঐতিহাসিক কালতে অসমত প্রৱেশ কৰিছিল। এই গোষ্ঠীটোক ভিন্ন নামেৰে নামকৰণ কৰা হৈছে— প্রাক্-দ্রাবিড়, প্রাক্-অষ্ট্রেলীয়, ভেদ্দিদ, নিষাদ।
- অষ্ট্রেলীয় গোষ্ঠীটোক পৰৱর্তী কালত অষ্ট্রিক হিচাপে নামকৰণ কৰা হয় আৰু অষ্ট্রেলীয়-সকলৰ ভাষা-সংস্কৃতিয়ে অষ্ট্রিকৰ ভাষা-সংস্কৃতি বুলি পৰিগণিত হয়।
- মঙ্গোলীয়, ককেচীয় প্রজাতিৰ দৰে অষ্ট্রেলীয় প্রজাতিৰ লোকৰ প্রব্রজন বহুদিনলৈকে হৈ থকা নাছিল। এসময়ত অসমলৈ প্রব্রজন কৰি এটা সময়ত সম্পূর্ণৰূপে বন্ধ হৈ গৈছিল। পৰৱর্তী সময়ত অসমলৈ প্রব্রজন কৰা মঙ্গোলীয়, ককেচীয়ৰ সৈতে সংমিশ্রিত হৈ গৈছিল। সেইবাবে অসমীয়া সংস্কৃতিলৈ এই প্রজাতিৰ সাংস্কৃতিক প্রভাৱ সীমিত হৈ ৰ'ল।
- অসমীয়া ভাষালৈ অষ্ট্রিক ভাষাৰ অৱদান বিশেষভাৱে লক্ষণীয়।
- অষ্ট্রিক সমাজখন মাতৃতান্ত্রিক প্রথাৰ। এই প্রথাত নাৰীৰ সকলো ক্ষেত্রতে প্রাধান্য দেখা যায়। অসমীয়া সমাজতো নাৰীৰ ভূমিকা উল্লেখযোগ্য।
- অসমীয়া সমাজত নদ-নদী, বৃক্ষ, শিল আদিক দেৱতাৰূপে পূজা কৰাৰ গুৰিতে হ'ল অষ্ট্রিক সমাজৰ জীৱবাদত থকা বিশ্বাস।

৬.৬ অধিক জানিবলৈ

১) গগৈ, লীলা (১৯৮৯); *অসমৰ সংস্কৃতি*; গুৱাহাটী ঃ বাণী প্ৰকাশ।

২) দাস, ভুবনমোহন (১৯৮৬); *অসমৰ মানুহ*; অসম সাহিত্য সভা।

৩) নেওগ, হৰিপ্ৰসাদ আৰু গগৈ, লীলা (১৯৮৮); *অসমীয়া সংস্কৃতি*; গুৱাহাটী ঃ বনলতা।

৪) পাদুন, মহেন্দ্ৰ (১৯৮৮); *অসমীয়া সংস্কৃতিলৈ জনজাতীয় বৰঙণি*; গুৱাহাটী ঃ লয়ার্ছ বুক ষ্ট'ল।

৫) বৰুৱা, বিৰিঞ্চিকুমাৰ (১৯৮৯); *অসমীয়া ভাষা আৰু সংস্কৃতি*; গুৱাহাটী ঃ বীণা লাইব্ৰেৰী।

৬) ৰাভা, হাকাচাম উপেন (২০১০); *অসমৰ জনজাতীয় সংস্কৃতি*; গুৱাহাটী ঃ বাণী মন্দিৰ।

৭) শইকীয়া, নগেন (২০১৩); *অসমীয়া মানুহৰ ইতিহাস*, গুৱাহাটী ঃ কথা।

৮) শৰ্মা, নবীনচন্দ্ৰ (২০১০) (পুনৰ মুদ্ৰণ); *অসমীয়া লোকসংস্কৃতিৰ আভাস*।

৯) শৰ্মা, শশী (১৯৯৩); *অসমৰ লোকসাহিত্য*, গুৱাহাটী ঃ ষ্টুডেণ্ট ষ্ট'ৰ্ছ।

৬.৭ অগ্ৰগতিৰ খতিয়ন (কেৱল ৰূপৰেখা)

১নং প্ৰশ্নৰ উত্তৰ ঃ অসমলৈ পোনতে অষ্ট্ৰেলীয় নৃগোষ্ঠীয়ে প্ৰব্ৰজন কৰিছিল। এই গোষ্ঠীটোক প্ৰাক্-দ্ৰাবিড়...। তেওঁলোক শাৰীৰিকভাৱে বৰ চুটি-চাপৰ...। তেওঁলোক প্ৰাগৈতিহাসিক কালত অসমলৈ আহিছিল।

২নং প্ৰশ্নৰ উত্তৰ ঃ অসমীয়া ভাষালৈ অষ্ট্ৰিকসকলৰ অৱদান বিশেষভাৱে গুৰুত্বপূৰ্ণ। বিভিন্ন নদীবাচক শব্দ, পৰ্বত-পাহাৰৰ লগত সম্পৰ্কিত শব্দ, বস্ত্ৰশিল্পৰ লগত সম্পৰ্কিত শব্দ, খাদ্যৰ নাম, জীৱ-জন্তু, পোক-পতঙ্গ, গছ-গছনিৰ নাম, সম্বন্ধবাচক শব্দ, শৰীৰৰ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গ ইত্যাদিৰ নাম অসমীয়া ভাষালৈ অষ্ট্ৰিকৰপৰা আহিছে। এই সম্পৰ্কত উদাহৰণসহ আলোচনা কৰিব লাগিব।

৩নং প্ৰশ্নৰ উত্তৰ ঃ অষ্ট্ৰিকসকলৰ মাজত জীৱবাদ আৰু টোটেমবাদ এই দুবিধ লোকবিশ্বাস প্ৰচলিত আছিল। তাৰ উপৰি উৰ্ৰৰা লোকবিশ্বাসতো তেওঁলোকে গুৰুত্ব দিছিল। এনে বিশ্বাসসমূহ কেনে ধৰণৰ আৰু অসমীয়াত তাৰ প্ৰভাৱ সম্পৰ্কে লিখিব লাগিব।

৪নং প্ৰশ্নৰ উত্তৰ ঃ অষ্ট্ৰিকসকলৰ মাজত মাতৃতান্ত্ৰিক প্ৰথাৰ প্ৰচলন আছিল। এই প্ৰথাৰ উপৰিও বিভিন্ন মাঙ্গলিক কাৰ্য, মৃত্যুৰ লগত জড়িত বিভিন্ন প্ৰথা কিদৰে অসমীয়াত প্ৰচলিত সেই বিষয়ে লিখিব লাগিব।

৬.৮ আৰ্হি প্ৰশ্ন

প্ৰশ্ন ১ ঃ অষ্ট্রিক নৃগোষ্ঠীৰ শাৰীৰিক অৱয়ব কেনেকুৱা আছিল?

প্ৰশ্ন ২ ঃ টোটেমবাদ বুলিলে কি বুজে?

প্ৰশ্ন ৩ ঃ জীৱবাদ বুলিলে কি বুজে?

প্ৰশ্ন ৪ ঃ উৰ্ব্বা লোকবিশ্বাস লৈ অষ্ট্রিকসকলৰ কিবা অৱদান আছেনে?

প্ৰশ্ন ৫ ঃ অসমীয়া ভাষালৈ অষ্ট্রিকৰ অৱদান সম্পৰ্কে লিখক।

প্ৰশ্ন ৬ ঃ অসমীয়া লোকবিশ্বাস আৰু অষ্ট্রিকৰ লোকবিশ্বাসৰ মাজত থকা সাদৃশ্যসমূহ লিখক।

*** ***** ***